

Piqué i Ertoil

Quan Aznar va nomenar Josep Piqué com a portaveu del govern espanyol, des d'aquestes pàgines vam qualificar la decisió com una aposta per la tolerància i el diàleg, sobretot en comparació amb l'etapa de Miguel Ángel Rodríguez. Des de llavors ha plogut molt, i ja fa temps que l'ascens de Piqué ha topat amb els atacs de l'oposició al seu passat com a dirigent empresarial i les seves pràctiques fiscals, i no tant a la seva actuació com a polític i portaveu. A causa d'això, ara el seu futur polític no és tan prometedor com semblava fa un any, senyal que els atacs han donat resultat.

Ja s'ho faran. Perquè la veritat és que tot plegat dona un poc de llàstima. És penós que els polítics ara a l'oposició no trobin arguments de pes en la lluita política i ideològica per a discrepar del govern del PP i s'abonin a criticar un

ministre pel seu passat empresarial, un passat recent en què Josep Piqué va fer ni més ni menys allò que quasi tots els grans empresaris feien, fan i probablement faran: guanyar tants diners com puguin amb l'activitat empresarial, utilitzar totes les vies possibles per estalviar-se impostos, acollir-se als ajuts públics sempre que surti a compte... Sí, es pot criticar aquest comportament, encara que sigui legal, però són precisament els governs que l'han fet possible, en ser incapaços d'evitar els tripijocs fiscals dels grans empresaris. I no solament han estat incapaços d'evitar-los, sinó que han fet les lleis a mida d'aquest tipus de contribuent: aquell que, si li toquen molt els collons, treu els diners del país.

L'últim capítol d'aquesta història, patètic, han estat les acusacions contra Piqué per la venda irregular d'Er-

toil a una companyia luxemburguesa, l'any 1991, quan l'ara ministre portaveu treballava al grup Ercros. Ja era hora que la Justícia —a proposta de Nova Esquerra— es decidís a investigar aquella operació escandalosa! Però, segurament, Piqué no va ser el responsable d'allò. Segurament van ser-ho un empresari català actualment empresonat (Javier de la Rosa), un advocat actualment membre de la junta del Barça (Joan Josep Folchi) i l'aleshores president d'Ercros, Javier Vega de Seoane.

Els detalls eren prou coneguts de l'establishment polític espanyol i català, però fins ara no havia passat res. I ha fet falta que Josep Piqué, un ambiciós liberal català ara a sou de l'espanyolisme, faci carrera política perquè s'investigui aquella operació fraudulenta! Com és que l'opinió contrària del govern espanyol —aleshores del PSOE— a la

venda d'Ertoil no va impedir aquella fosca operació? Com és que el partit llavors a l'oposició, el PP, ho va passar per alt?

Tothom va deixar-se aixecar la camisa pels "taurons" de l'època, i ara, quan es tracta de desgast electoralment el PP, resulta que surten els draps bruts. Afortunadament, ara la Justícia investiga aquella operació i, si es demostra que va ser fraudulenta, els responsables n'hauran de respondre. En canvi, els qui, veient el que passava, van mirar cap a una altra banda (entre aquests potser sí que hi havia Piqué), no caldrà que responguin de res. Però que no ens atabalim més: ells no són millors que Piqué.

Perquè volem polítics de pedra picada, que defensin cada dia la veritat, no oportunistes que només se'n recorden quan dona vots. ■

Hans Möller

De vida solitària i bohèmia, Joan Comellas és un artista amb una repercussió minsa.

62

Miquela Valls: "Gay és un mirall de la dona actual"

Maria Barcons

Entrevista a Miquela Valls, professora de literatura catalana a la Universitat de Perpinyà.

LLIBRES

66

Botànica valenciana

Martí Domínguez

El País Valencià ha gaudit sempre d'una notable nòmina de botànics.

GALERIA

73

El Festival Puccini enceta la temporada al Palau

Rosanna Melià

El Palau de la Música de València fa un homenatge al compositor Puccini.

OPINIO

11

Contra ETA estaven millor

Salvador Cot

12

Unimercats

Albert Closas

14

Deu milions de morts

Llibert Ferri

Invasions

Pau Viciano

71

Barbara Hendricks

Isabel-Clara Simó

82

Chichicastenango, 2

Joan Francesc Mira